

CÁNH HỒNG CỦA THÁNH NỮ TÊRÊSA HÀI ĐỒNG GIÊSU

... Thân phụ tôi qua đời trong thời đệ nhị thế chiến 1939-1945. Năm ấy tôi lên 5. Sau khi lập gia đình và sinh hạ 3 đứa con, chồng tôi và tôi, chúng tôi chấm dứt việc sống đạo: không cầu nguyện cũng không đến nhà thờ lãnh các Bí Tích. Cuộc sống cứ thế bình thường trôi qua. Cho đến một ngày, nơi sở làm việc xảy ra một biến cố vô cùng đau thương. Tôi trở về nhà lòng nặng trĩu sầu khổ. Tôi thần thờ như người mất hồn và không muốn ăn uống gì cả. Tôi khóc ròng cả hàng giờ. Tôi khóc và chỉ biết khóc nhưng không hé môi nói với ai lời nào. Chồng tôi ngạc nhiên không hiểu lý do.

Cùng năm đó, các bạn làm việc trong sở gửi hoa đến tặng tôi vào buổi chiều áp ngày mừng 1 tháng 5, ngày của các bà mẹ. Nhìn thấy bó hoa tươi, tôi cay đắng tự nhủ:

- Tại sao lại gửi hoa đến cho tôi? Bởi vì, chính nơi cái bầu khí đau thương nghề nghiệp ấy mà tôi ngã bệnh tâm thần!

Các đóa hoa tươi vô tình khơi lên trong trái tim tôi một vết thương vẫn còn rướm máu. Tôi không muốn nhìn thấy bó hoa, cũng không muốn cho chồng tôi trông thấy bó hoa. Tôi lưỡng lự không biết phải xử sự ra sao? Đem hoa đi đâu bây giờ??? Đem ra nghĩa trang ư? Được lắm! Vì khi còn nhỏ, tôi vẫn mang hoa ra nghĩa trang đặt nơi mộ thân phụ. Nhưng nghĩa trang lại quá xa. Làm sao đây??? Bỗng một ý nghĩ thoáng hiện ra trong đầu: "Đem hoa đến nhà thờ!" Nghĩ xong, tôi thi hành tức khắc.

May mắn là cửa nhà thờ hôm đó rộng mở. Tôi bước vào và đặt vội vàng bó hoa trên một bàn thờ gần cửa ra vào và rời nhà thờ tức khắc, y như một tên trộm!

Về đến nhà, tôi không ngừng lo âu tự hỏi:

- Mình đặt hoa trên bàn thờ nào vậy? Phải trở lại nhà thờ xem mới được!

Vài ngày sau, tôi trở lại thật. Tôi thấy là bó hoa tôi mang đến mấy ngày trước được trưng bày nơi bàn thờ dâng kính thánh nữ Têrêsa Hài Đồng GIÊSU và Nhan Thánh. Bỗng tôi cảm thấy như có ai lay nhẹ vai khiến tôi quay đầu về phía phải. Chính lúc ấy, tôi trông thấy một luồng sáng rực rỡ. Ánh sáng chói chang đến độ tôi không bao giờ quên. Tôi ngược mắt lên và trông thấy hình bán thân thánh nữ Têrêsa Hài Đồng GIÊSU, đang tiến về phía tôi. Khi gần đến tôi thì hình thánh nữ biến mất. Trong nháy mắt, tôi hiểu hình đó chính là thánh nữ Têrêsa Hài Đồng GIÊSU và Nhan Thánh. Tôi từ từ tiến lên bàn thờ và một tiếng nói vang lên từ trái tim tôi:

- Vâng, lạy THIÊN CHÚA con, con tin nơi Chúa!

Cùng lúc đó, tôi thức tỉnh và hiểu rằng:

- Chính thánh nữ Têrêsa Hải Đồng GIÊSU đã đến và cho tôi tìm lại Đức Tin.

Trong cuộc đời tôi, thánh nữ Têrêsa Hải Đồng GIÊSU (1873-1879) không phải là người xa lạ. Muôn vàn kỷ niệm hiện về trong trí nhớ. Vào thời kỳ mới lập gia đình, vì lý do sức khoẻ yếu kém, tôi phải vào trọ nơi Trung Tâm Thánh Nữ Têrêsa Hải Đồng GIÊSU, trong vòng 4 tháng trời. Rồi khi đến gần ngày sinh nở, tôi thật đau khổ vì đơn độc một mình. Thế nhưng, cuộc sinh nở diễn ra tốt đẹp, mẹ tròn con vuông. Tôi cho ra chào đời một bé gái vào đúng ngày 3-10-1961. Năm ấy, lễ kính nhớ thánh nữ Têrêsa Hải Đồng GIÊSU được mừng vào ngày này. Vâng, chính thánh nữ Têrêsa Hải Đồng GIÊSU đã cứu sống tôi, như từng cứu sống tôi

trước đó, mạng sống mà tôi thường coi nhẹ!

Tất cả những kỷ niệm ấy quay cuồng trong trí nhớ. Tôi quên nói là cùng lúc ấy tôi như nghe một tiếng nói:

- Con đã không giữ lời hứa!

Tôi giật thót mình. Đúng thế. Tôi đã không giữ lời đã hứa với Chúa, lời hứa cách đây lâu lắm rồi. Tôi xin với Chúa một điều và hứa với Chúa sẽ sống đạo ngoan hiền. Chúa nhận lời, ban cho tôi điều tôi nguyện ước. Nhưng sau đó, tôi quên bằng lời đã hứa, sống khô khan, không còn đặt chân đến Nhà Thờ nữa.

Tôi sống bất cần THIÊN CHÚA. Thế nhưng, THIÊN CHÚA Nhân Từ không bỏ rơi tôi. Ngài gọi tôi trở về với Ngài, qua sự cầu bầu của thánh nữ Têrêsa Hải Đồng GIÊSU và Nhan Thánh, nữ Tiến Sĩ Hội Thánh. Muôn vàn cảm tạ lòng từ bi bao la của THIÊN CHÚA và sự trợ giúp cầu bầu của Chị Thánh Têrêsa Hải Đồng GIÊSU.

Chứng từ củ Bà Nicole, tín hữu Công Giáo Pháp.

... "Anh chị em đã được gọi để hưởng tự do. Có điều là đừng lợi dụng tự do để sống theo tính xác thịt, nhưng hãy lấy đức mến mà phục vụ lẫn nhau. Vì tất cả Lễ Luật được nên trọn trong điều răn duy nhất này là: "Người phải yêu người thân cận như chính mình" .. Tôi xin nói với anh chị em là hãy sống theo Thần Khí và như vậy, anh chị em sẽ không còn thỏa mãn đam mê của tính xác thịt nữa .. Và hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hòa, tiết độ .. Những ai thuộc về Đức Chúa GIÊSU KITÔ thì đóng đinh tính xác thịt vào thập giá cùng với các dục vọng và đam mê. Nếu chúng ta sống nhờ Thần Khí, thì cũng hãy nhờ Thần Khí mà tiến bước. Chúng ta đừng có tìm hư danh, đừng khiêu khích nhau, đừng ganh tỵ nhau" (Thư gửi tín hữu Galát 5,13-14/16/22-25).

("Il Est Vivant", Novembre/1997, trang 20-21)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt